

DIE PROFESSIE, DIE INSTITUUT EN BETROKKENHEID THE PROFESSION, THE INSTITUTE AND INVOLVEMENT

C. J. J. ELS

Jaarverslag van die President President's Annual Report

1. THE PROFESSION

All professions have certain common characteristics by which they can be distinguished. For the sake of convenience these characteristics can be divided into two main groups, namely, the structural characteristics and the attitudinal characteristics. The structural characteristics are:

- a) A full-time occupation which is concerned with a specialised or new field of activity.
- b) Education, training in, and the development of a common base of knowledge from which the profession can develop further in a distinctive way.
- c) Associations: the coming together of practitioners in a formal organisation, the adoption of a formal title for their activities, defining the scope thereof and the eliminating incompetence.
- d) Establishing a code of ethics to guide relations, not only between members of the profession internally, but also external relations with clients.

The attitudinal characteristics are:

- a) The professional believes that he provides a particular public service and that he makes an indispensable contribution to society.
- b) The professional has a sense of vocation, which is sometimes independent from the intrinsic rewards which he gains from his work.
- c) The idea that the standards of a profession are self-regulating, in other words, within the profession one's conduct is assessed by one's peers.
- d) Autonomy of a profession: members of the profession make their deci-

sions independently and free from any pressures of employers, clients or others.

- e) The acceptance of the professional association or organization as the main reference, as far as work standards are concerned.

Despite the fact that it is often contended that Town and Regional Planning is still too young, that its image is vague and not yet firmly established, that its own theoretical base has not been developed as yet and probably never will, that the planner's role in society is largely unspecified, that we work with intangibles and uncertainties, et cetera, there is no doubt that it possesses most of the typical characteristics of a true profession and that we are making steady progress. The profession enjoys increased recognition as is evident from:

1. a steady increase in the employment of town and regional planners, not only in the public sector but also in the private sector.
2. an increased tendency by members of allied professions to involve town and regional planners in their work.
3. a continued and even increased willingness, not only by employers, but also by clients, to pay for the services of town and regional planners. This is, for instance, illustrated by improvements of the salaries of town and regional planners employed by the Government and by the current tendency of more and more planners to establish themselves as consultants.

I believe that the status of the planner in South Africa has greatly increased in recent years and that his future looks bright. It is, however, important to, from time to time, be reminded of the fact that not only is a true profession distinguished by the characteristics men-

tioned above but also that the profession and its members will be judged against those criteria.

As professionele persone moet ons ons toenemend daarvoor beywer om professionele optrede en 'n professionele houding teenoor mekaar, ons kliënte en ons werk te ontwikkel en te bevorder. Ek dink maar aan die volgende:

1. Om vir mekaar respek te hê in ons optrede teenoor mekaar en in ons optrede teenoor die publiek. Daar moet onderlinge agting wees tussen raadgevende beplanners, beplanners in regeringsdiens en ons kollegas in die akademiese rigtings. As ons verskil moet ons dit op 'n professionele wyse doen en van opinie verskil sonder om mekaar in die persoon aan te val. Ons moet mekaar raadpleeg op ons verskillende terreine, mekaar aanbeveel, veral teenoor die publiek en onself probeer weerhou van onderlinge kritiek en verdagmakery.

As ons nie vir mekaar respek het nie, hoe kan ons verwag dat die buitewêreld ons moet respekteer.

2. Ons moet agting hê en glo aan ons eie beroep en profesie en dit te alle tye probeer bevorder, verbeter en uitbou. Beplanners op al die verskillende terreine moet, elk in sy eie veld, ook probeer om iets in die profesie terug te ploeg en nie net te kyk wat hy daaruit kan haal nie. As jy net die vrugte wil pluk en nooit die boom versorg nie gaan jy later sit met alleen 'n hoop droë hout. Om hierdie rede moet meer van ons kollegas hulle ook aktief bemoei met instituutaktiwiteite.
3. Die nastrewe van kwaliteit: kwaliteit

in ons werk en ons bydrae tot die gemeenskap, kwaliteit in die uitbouing van ons vakwetenskap en in opleiding en die betrek van kwaliteitmense binne ons profesie en die uitkakeling van onbevoegdheid.

2. DIE INSTITUUT

Die Instituut is gestig deur die profesie, uit die profesie, vir die profesie. Die bedryf en die bestuur daarvan berus nog al die tyd by vrywilligers wat op deelydse basis, sonder enige vergoeding, in die tyd wat hulle beskikbaar kan stel, met die Instituut se sake handel. Finansiële, buiten die lidmaatskapsgelede, wat van lede ontvang word, het die Instituut ook geen bystand nie.

Nogtans, en desnieteenstaande kritiek wat soms ontvang word (soms geregverdig en soms ongeregverdig) kan die rol wat die Instituut gespeel het in die bevordering van stads- en streekbeplanning en die posisie van die stads- en streekbeplanner in Suid-Afrika nie ontken word nie.

As ons net na die onlangse verlede en op die afgelope jaar terugkyk, kom die volgende hoogtepunte, waar die instituut 'n rol gespeel het, in die gedagte:

1. Bevordering van die posisie van die stads- en streekbeplanner in die Suid-Afrikaanse Weermag en 'n bewusmaking (nie alleen deur die Instituut nie maar ook deur die bemoeienis van ons lede) van die waarde van beplanning vir die weermag.
2. Bevordering van die posisie van die stads- en streekbeplanner in munisipale diens en die openbare sektor oor 'n lang tydperk. Die toelatingsvereistes van die Instituut, dat onderwinning slegs onder 'n korporaatlid opgedoen mag word, plaas ook druk op plaaslike bestuure om behoorlik gekwalifiseerde persone aan te stel.
3. Die Instituut het 'n besondere bydrae gelewer ten einde die posisie en salarisse van stads- en streekbeplanners in die staatsdiens verbeter te kry. Die resultate was indrukwekkend. Lidmaatskap van die Instituut word dan ook nou as 'n tipe van bykomstige kwalifikasie deur die Kommissie vir Administrasie aanvaar en het 'n uitwerking op posisie en vergoeding.

4. Die opstel en gereedmaak van die Statuut (Wet op Stads- en Streekbeplanners) waardeur beplanners in die staatsdiens en in die algemeen weer eens waarskynlik verhoogde status sal kry. Die wetgewing sal hopelik volgende jaar afgekondig word.

5. Die opstel van 'n verbeterde tariefskaal wat, net soos wysigings in die verlede, telkens die verdienste van praktiserende beplanners laat tred hou met toenemende verhogings in koste. Die nuwe tariefskaal wat op 1 November 1983 in werking tree sal hopelik 'n voorwaartse stap wees om die verdienste van raadgevende beplanners ten minste op so 'n vlak te bring dat ons nie meer hoef terug te staan vir ander omgewingsprofessies en eiendomsgerigte beroepe nie.

Die praktiseerbaarheid van 'n beroep is noodsaaklik vir sy voortbestaan. Anders is dit byna nie 'n profesie nie. Verdienste in die privaatsektor, wat verband hou met die aard van die risiko's wat daar aangegaan word en wat vergelykbaar is met die van ander professionele beroepe, kan alleen die hele profesie baat aangesien die status en salarisse van ons kollegas in die openbare diens uit die aard van die saak ook daarmee verband hou.

6. Die hou van konferensies, soos die afgelope uiters suksesvolle konferensie in Kaapstad, die bevordering van gedagtewisseling oor stads- en streekbeplanning op hierdie wyse asook deur deelname van die Instituut op verskeie staats- en ander komitees en deur vertoë wat aan staatsweë gerig word van tyd tot tyd.

Die feit is dat niemand iets sal doen vir stads- en streekbeplanning in Suid-Afrika as die beplanners dit nie self doen nie. Niemand anders sal entoesiasme hê vir beplanning as beplanners nie self entoesiasme het nie, en die middel tot ons doel is en was nog altyd die Instituut.

3. BETROKKENHEID

Aan die begin van die jaar het die Raad hom ten doel gestel om kommunikasie met die buitewêreld en met ons lede te

verbeter. Dit is vanjaar ondermeer bereik deur die verbetering van die vooroms en algemene inhoud van die nuusbrieff. Volgens terugvoer wat ontvang is, is die nuusbrieff in sy huidige vorm besig om stelselmatig te ontwikkel in 'n belangrike kommunikasiemiddel binne die profesie.

Aansienlike vordering is ook gemaak met die publikasie van die Handleiding, wat die ou jaarboek vervang. Deel 5 (Ledelys), Deel 6 (Gids van Raadgevende Stads- en Streekbeplanners) en Deel 4 (Tariewe) is nou reeds beskikbaar in 'n baie netjiese formaat en werk aan die ander afdelings van die Handleiding vorder goed.

Council has now adopted the Journal for Town and Regional Planning as the official planning publication of the Institute. We trust that this will in the long run prove to be the right decision and that we can actually succeed in maintaining such a journal and in improving its effectiveness.

Although I may be accused of preaching to the converted I would like to call on all planners in South Africa to become actively interested and involved in institute affairs and activities. Too much is being done for too many by too few at the moment.

Dit is noodsaaklik dat ons uit eie beplanningsgeleedere meer bruikbare mense en veral toekomstige leiers sal vind wat, via die provinsiale takke, hul bydrae sal maak tot die werk van die Instituut. Onthou, kritiek – as dit opbouend is – is altyd 'n bruikbare ding, maar u betrokkenheid om op tasbare wyse die punte van kritiek uit die weg te help *werk* is veel beter.

As ek preek vir die wat reeds bekeer is, dan vra ek hulle om maar dissipels te word en die boodskap verder te dra.

Ten slotte wil ek graag u as lede bedank vir u ondersteuning aan my en die Instituut tydens die afgelope jaar; ek wil weer eens my mede raadslede bedank vir hul ondersteuning en hul harde werk; ek wil die takbestuure bedank vir hulle bydrae op provinsiale gebied, veral die Kaapse Tak wat die Konferensie gereël het; ek wil graag die GW & TV en die sekretariaat bedank en laastens wens ek die intredende President en sy raad 'n aangename en suksesvolle jaar toe.